

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Wall Street: Η χειρότερη χρονιά από το 2008 - Απώλειες 5,6% για τον Dow Jones σε ετήσια βάση

Πικρή γεύση αφήνει στους επενδυτές το 2018, με το κλίμα ευφορίας που οδήγησε τους δείκτες της Wall Street σε διαδοχικά ρεκόρ μέχρι τον Οκτώβριο να καταρρέει το τελευταίο δίμηνο του έτους, καθώς η κλιμακούμενη εμπορική διαμάχη ΗΠΑ-Κίνας, οι ανησυχίες για την πορεία της παγκόσμιας ανάπτυξης και οι διαδοχικές αυξήσεις των αμερικανικών επιτοκίων διαμόρφωσαν ένα νέο, όχι ιδιαίτερα ευοίωνο τοπίο για τους επενδυτές.

Οι βασικοί αμερικανικοί δείκτες έκλεισαν το έτος με απώλειες από 3,9% έως 6,2%. Ειδικότερα, ο βιομηχανικός Dow Jones υποχώρησε κατά 5,6%, κλείνοντας το έτος στις 23.327,46 μονάδες. Ο τεχνολογικός Nasdaq είχε συγκριτικά μικρότερες απώλειες, της τάξης του 3,9%, κλείνοντας τη χρονιά στις 6.635,28 μονάδες, ενώ ο γενικός S&P 500 υποχώρησε κατά 6,2%, στις 2.500,97.

	Month	Quarter	2018
Dow	-8.7%	-11.8%	-5.6%
S&P 500	-9.2%	-14%	-6.2%
Nasdaq	-9.5%	-17.5%	-3.9%

Και οι τρεις δείκτες τερματίζουν το έτος σε περιοχή διόρθωσης, έχοντας καταγράψει συνολικές απώλειες άνω του 10% από τα πρόσφατα υψηλά τους. Κατάφεραν ωστόσο να αποφύγουν τα χειρότερα, καθώς την εβδομάδα των Χριστουγέννων ο τεχνολογικός Nasdaq είχε διολισθήσει σε bear market, έχοντας υποχωρήσει πάνω από 20% από τα υψηλά του, ενώ Dow Jones και S&P είχαν βρεθεί μία ανάσα από την περιοχή της bear market.

Τόσο ο Dow Jones, όσο και ο S&P 500 είχαν τις μεγαλύτερες απώλειές τους από το 2008, όταν είχαν βυθιστεί 38,5% και 33,8% αντίστοιχα. Ο Nasdaq Composite είχε επίσης τη χειρότερη χρονιά του στη δεκαετία, μακριά όμως από την κατάρρευση της τάξης του 40% που είχε υποστεί το 2008, οπότε και ξέσπασε στις ΗΠΑ η μεγαλύτερη χρηματοοικονομική κρίση των τελευταίων δεκαετιών.

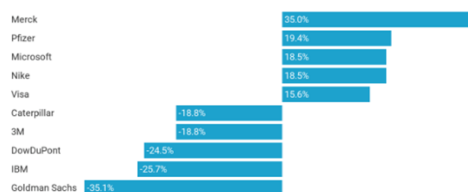
Ο S&P 500 και ο Dow σημείωσαν πτώση για πρώτη φορά την τελευταία τριετία, ενώ ο Nasdaq έσπασε ένα εξάχρονο ανοδικό σερί. Το 2018 είναι και η πρώτη χρονιά στην ιστορία κατά την οποία ο S&P 500 σημειώνει ετήσια πτώση, ενώ έχει κινηθεί ανοδικά τα πρώτα τρία τρίμηνα του έτους.

Οι μετοχές του βιομηχανικού Dow Jones που σημείωσαν την καλύτερη επίδοση εντός του 2018 ήταν εκείνες της Merck (+35%), της Pfizer (+19,4%) και της Microsoft (+18,5%).

Αντιθέτως, με έντονα αρνητικό πρόσημο για το 2018 κινήθηκαν οι μετοχές της Goldman Sachs (-35,1%), της IBM (-25,7%) και της DowDuPont (-24,5%).

Best and worst Dow stocks of 2018

Financial Times: Οι αναλυτές προβλέπουν ανάπτυξη μεταξύ 1% και 1,8% για την ευρωζώνη το 2019

Το επισφαλές πολιτικό κλίμα εντός και εκτός ευρωζώνης αποτελεί πλέον σημαντικό κίνδυνο για μείωση της ανάπτυξης στην περιοχή το 2019, σύμφωνα με οικονομολόγους που συμμετείχαν σε δημοσκόπηση των Financial Times.

Ειδικότερα, 23 από τους 24 συμμετέχοντες είπαν στους FT ότι αναμένουν ανάπτυξη μεταξύ 1% και 1,8% την επόμενη χρονιά. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα εκτιμά ότι η ανάπτυξη για το 2018 θα είναι 1,9%.

Οι προοπτικές είναι αυξανόμενα φτωχές και οι οικονομικές συνθήκες θα μπορούσαν να επιδεινωθούν δραματικά λόγω των εντάσεων μεταξύ Κίνας και Ηνωμένων Πολιτειών.

Μία τέτοια κλιμάκωση θα ήταν ιδιαίτερα επώδυνη για τη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης που στηρίζεται στις εξαγωγές, τη Γερμανία, σημειώνουν οι οικονομολόγοι στη δημοσκόπηση, που έγινε στα μέσα Δεκεμβρίου.

«Τα οικονομικά θεμελιώδη δείχνουν ενθαρρυντικά», υπογραμμίζει ο Florian Hense, οικονομολόγος της τράπεζας Berenberg. «Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε δύο μεγάλους κινδύνους. Πρώτον, η πολιτική μπορεί να πάει προς το χειρότερο. Κοιτάζτε το Brexit, την Ιταλία. Δεύτερον, ακόμη και αν οι μεγάλοι κίνδυνοι που προς το παρόν φοβίζονται τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά υποχωρήσουν κατά τη διάρκεια του 2019, ο παράγοντας του φόβου μπορεί να υπάρξει για μικρό διάστημα».

Οι προσδοκίες για τον πληθωρισμό κυμαίνονται κυρίως μεταξύ 1,2% και 1,8%, σε σύγκριση με τον στόχο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για ελαφρώς χαμηλότερο από 2%.

Πόσο πιθανή είναι μια παραίτηση Μέρκελ το 2019;

Στους Γερμανούς αρέσει η σταθερότητα, όπως άλλωστε και στην καγκελαρία Μέρκελ. Ωστόσο το 2019 αναμένεται να επιφέρει αναταράξεις στην εσωτερική πολιτική σκηνή, εκτιμούν ειδικοί.

Το 2018 ήταν μια κρίσιμη χρονιά για την Άγκελα Μέρκελ. Ωστόσο και το 2019, παρά το ότι πλέον δεν είναι επικεφαλής του CDU, θα παραμείνει στην πρώτη γραμμή της εσωτερικής πολιτικής. «Η Μέρκελ εξακολουθεί να έχει την κατάσταση στα χέρια της» ανέφερε στη DW ο πολιτικός επιστήμονας Τόρστεν Φάας σημειώνοντας ότι χωρίς τη θέλησή της δεν θα εξαναγκασθεί σε αποχώρηση από την καγκελαρία. Εξάλλου δεν είναι εύκολο να ανατραπεί καγκελάριος στη Γερμανία. Το γερμανικό κοινοβούλιο δεν μπορεί εύκολα να προβεί σε ψήφο δυσπιστίας χωρίς να έχει διασφαλίσει τη θεσμική και πολιτική συνέχεια.

Αυτό έχει τις ρίζες του στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης. Τότε η πολιτική αποσταθεροποίηση είχε οδηγήσει στην άνοδο του Αδόλφου Χίτλερ. Ακριβώς αυτό ήθελαν να αποφύγουν μεταπολεμικά οι «πατέρες» του Γερμανικού Σύνταγματος του 1949 (Θεμελιώδης Νόμος της Βόννης) με την εισαγωγή μιας αυστηρής διαδικασίας για την κατάθεση πρότασης δυσπιστίας. Η πρόταση δυσπιστίας κατά του/της καγκελαρίου χαρακτηρίζεται μάλιστα από το ίδιο το Σύνταγμα ως «εποικοδομητική», που σημαίνει πρακτικά ότι η κοινοβουλευτική πλειοψηφία που καταψηφίζει τον/την καγκελάριο θα πρέπει παράλληλα να εκλέξει τον/την διάδοχο που θα διασφαλίζει επίσης κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Υπό αυτή την έννοια δεν είναι πιθανή μια πρόταση μομφής κατά της Μέρκελ στο άμεσο μέλλον.

Καγκελάριος η Μέρκελ όσο η ίδια το θέλει

Μέχρι στιγμής η ίδια η Άγκελα Μέρκελ απαντά στην ερώτηση μέχρι πότε θα ήθελε να παραμείνει στην καγκελαρία, τονίζοντας ότι θα ήθελε να παραμείνει μέχρι την λήξη της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου το 2021. Θα μπορούσε βέβαια η Άγκελα Μέρκελ να παραιτηθεί ανά πάσα στιγμή, όπως είχε κάνει το 1974 ο Βίλντ Μπραντ. Ακόμη όμως και σε μια τέτοια περίπτωση το γερμανικό Σύνταγμα δεν προβλέπει υποχρεωτικά πρόωρες εκλογές. Μπορεί σε μια τέτοια περίπτωση ένας μεταβατικός καγκελάριος να ηγηθεί της κυβέρνησης, μέχρι η γερμανική Βουλή εκλέξει με την σειρά της νέο καγκελάριο. Όμως μια παραίτηση Μέρκελ επίσης δεν θεωρείται πιθανή. Μόνη δυνατότητα για αλλαγή σκυτάλης στην καγκελαρία χωρίς πρόωρη προσφυγή στις κάλπες θα ήταν να ζητήσει η ίδια η καγκελάριος ψήφο εμπιστοσύνης από το κοινοβούλιο. Αυτό έχουν κάνει στο παρελθόν και άλλοι καγκελάριοι. Όμως και σε αυτή την περίπτωση το γερμανικό Σύνταγμα προβλέπει επίσης ρήτρα σταθερότητας. Οι εκλογές μπορούν να αποφευχθούν εάν υπάρχει ήδη αντικαταστάτης όπως πχ. η Άνγκελτ Κραμπ-Καρνμπάουερ.

Αλλαγή κυβερνητικού εταίρου χωρίς πρόωρες εκλογές;

Εκτός όμως από τους Χριστιανοδημοκράτες νευρικότητα επικρατεί, σύμφωνα με τον Τόρστεν Φάας, και στους Σοσιαλδημοκράτες, που μετέχουν στον «μεγάλο συνασπισμό». Στο SPD κυριαρχεί ασάφεια. Μετά τις ευρωεκλογές πολλοί εκτιμούν ότι το SPD θα μπορούσε να αποχωρήσει από την κυβέρνηση, προκειμένου να μειωθούν οι εσωτερικές πιέσεις. Η κυβέρνηση Μέρκελ σε μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να συνεχίσει ως κυβέρνηση μειοψηφίας με ψήφο ανοχής από τους Πρασίνους και το FDP. Πάντως γεγονός είναι ότι τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού (CDU/CSU και SPD) δεν θέλουν πρόωρες εκλογές εντός του 2019, γιατί κάτι τέτοιο θα έθετε σε κίνδυνο τις κοινοβουλευτικές έδρες τους. Αλλά ούτε και ο ομοσπονδιακός πρόεδρος φαίνεται να είναι οπαδός των πρόωρων εκλογών. Σύμφωνα με το γερμανικό Σύνταγμα είναι υπεύθυνος για την προκήρυξή τους.

Χρονιά διαδοχικών εκλογών το 2019

Συνέχεια...

Σύμφωνα με τελευταία δημοσκόπηση μεγάλη μερίδα των πολιτών θέλει η Άγκελα Μέρκελ να παραμείνει καγκελάριος. Η δημοτικότητα της έχει αυξηθεί ξανά. Ωστόσο μέσα στο 2019 οι μεγαλύτεροι αντίπαλοί της, οι λαϊκιστές, ενδέχεται να την φέρουν σε δύσκολη θέση, για παράδειγμα στις ευρωεκλογές. «Σε αυτές τις εκλογές συνήθως τα κόμματα διαμαρτυρίας έχουν ρεύμα» αναφέρει ο Τόρστεν Φάας. Στις ευρωεκλογές η Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD) σχεδιάζει να συνασπιστεί με τους λαϊκιστές από την Ιταλία ή την Αυστρία. Συγχρόνως μέσα στο 2019 αναμένονται τρεις τοπικές εκλογές στη Γερμανία, στα κρατίδια της Σαξονίας, της Θουριγγίας και της Θουριγγίας, στα οποία το AfD εμφανίζεται ενισχυμένο. Επίσης σε άλλα εννιά κρατίδια αναμένονται δημοτικές εκλογές. Και σε δημοτικό επίπεδο το AfD έχει σε πολλές περιοχές πολιτική βάση. Το βασικό σχέδιο της Μέρκελ για το 2019 είναι, λοιπόν, να ενισχύει το CDU, το οποίο θα πρέπει να προσελκύσει ξανά τους ψηφοφόρους που μετακινήθηκαν στο AfD. Εάν δεν τα καταφέρει, δεν θα σταματήσει ο πονοκέφαλος στο κόμμα της ούτε το 2019. Σύμφωνα με τον γερμανό ειδικό οι εκλογικές αναμετρήσεις του 2019 θα κρίνουν τελικά και το αν πλησιάζει η ώρα των ομοσπονδιακών εκλογών.

Πηγή: Deutsche Welle

Η Manifesto: Η Ελλάδα του 2019 αλλάζει σελίδα

Στην ανασκόπηση της για το έτος που μόλις αφήσαμε πίσω μας και τις προκλήσεις του 2019, η ιταλική εφημερίδα Il Manifesto φιλοξενεί άρθρο αφιερωμένο στην χώρα μας.

«Η Ελλάδα του 2019 αλλάζει σελίδα, έχοντας αφήσει πίσω της τα μνημόνια που διήρκεσαν οκτώ χρόνια. Είναι και πάλι μια κανονική χώρα της ευρωζώνης», γράφει η εφημερίδα της Ρώμης.

Με αναφορά στο πολιτικό σκηνικό της χώρας μας, η Il Manifesto προσθέτει: «Πρόκειται αναμφίβολα για το μεγάλο στοίχημα του Αλέξη Τσίπρα. Το 2015 αναγκάστηκε να δεχθεί τους όρους των δανειστών, οι οποίοι δεν θέλησαν να κατανοήσουν ότι το μοντέλο της λιτότητας έπρεπε να αλλάξει ριζικά. Τώρα, η χώρα κερδίζει και πάλι την κυριαρχία της στον οικονομικό τομέα και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να θέσει ξανά σε ισχύ τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, να αυξήσει, βαθμιαία, τις κατώτερες συντάξεις, ενώ απέφυγε την τελευταία περικοπή των αποδοχών των συνταξιούχων, που είχαν ζητήσει οι δανειστές».

Σύμφωνα με την εφημερίδα «ο Τσίπρας θέλησε να αποδείξει ότι παρά τις δυσκολίες και τις στενωπούς, η Αριστερά ήταν σε θέση να χειριστεί την κατάσταση» έχοντας αποφασίσει «να αντέξει και στις πιο κρίσιμες στιγμές, προκειμένου να βγάλει την χώρα από την επιτροπεία και να πάρει και πάλι στα χέρια του το μέλλον της».

«Τώρα, η πιο μεγάλη αναμέτρηση είναι εκείνη των ευρωεκλογών», σημειώνει η Il Manifesto. Προσθέτοντας ότι η ελληνική Κεντροδεξιά πιστεύει σε «λιγότερους φόρους, λιγότερο κράτος, με έμφαση στην ανάπτυξη», ενώ «ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι η οικονομική αυτή ανάπτυξη μπορεί να συμβαδίσει με την επανακαθιέρωση των κοινωνικών δικαιωμάτων, ιδίως σε μια χώρα σαν την Ελλάδα».

Η εφημερίδα της Ρώμης γράφει επίσης ότι η ανεργία παραμένει υψηλή, αλλά μειώνεται σταθερά και έχει πέσει στο 18,6%, ενώ το 2013 είχε σημειώσει αρνητικό ρεκόρ, με ποσοστό 27,8%. Αναφέρεται, δε, σε σειρά γκάλοπ που δίνουν προβάδισμα από τέσσερις μέχρι δέκα μονάδες στην Νέα Δημοκρατία. Αλλά υπενθυμίζει, παράλληλα, ότι πολύ συχνά, τα γκάλοπ, στην Ελλάδα, δεν επιβεβαιώθηκαν από τα εκλογικά αποτελέσματα.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις ευρωεκλογές της ερχόμενης άνοιξης, η Il Manifesto υπογραμμίζει, σύμφωνα με το ΑΠΕ, ότι «η Αριστερά στ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ», δεν δείχνει πρόθυμη να συνεργαστεί με το κόμμα του Αλέξη Τσίπρα. Αλλά εκτιμά ότι μεγάλο μέρος των μελλοντικών ισορροπιών θα εξαρτηθούν από το τι είδους συμμαχίες θα επιλέξουν να κάνουν, τελικά, τα στελέχη του «Κινήματος Αλλαγής».

Der Spiegel: Τα διδάγματα του 1919 για το 2019

Το 1919 ήταν μία τις μεγάλες, σημαντικές χρονιές της παγκόσμιας ιστορίας, ακόμα κι αν δεν συγκαταλέγεται στις ιστορικές χρονολογίες όπως το 1789 ή το 1945. Είχε μόλις τελειώσει ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, η παγκόσμια τάξη είχε καταρρεύσει. Τέσσερις μεγάλες αυτοκρατορίες είχαν εξαφανιστεί: Η Γερμανική Αυτοκρατορία, η Αυστρο-Ουγγαρία, η Τσαρική Ρωσία και η Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Ο παλιός κόσμος ήταν σε ερείπια, αλλά παράλληλα νέες, μεγάλες ελπίδες φύτρωναν: Οι μπολσεβίκοι στη Ρωσία είχαν διατυπώσει μια νέα μαγική λέξη: το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση. Οι λαοί πρέπει να αποφασίζουν για τον εαυτό τους, σε ποιο κράτος επιθυμούν να ζήσουν. Ο Αμερικανός Πρόεδρος Γούντροου Ουίλσον συμφωνούσε με το σύνθημα και έγινε ο σούπερ σταρ της τότε πολιτικής, όπως και ο Μπαράκ Ομπάμα στην αρχή της θητείας του. Νέα κράτη δημιουργήθηκαν και πολλά έγιναν δημοκρατίες.

Το 1919, ο κόσμος είχε τη μεγάλη του ευκαιρία

Η χειραφέτηση ήταν επίσης ένα μεγάλο θέμα. Οι αποικίες της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας είχαν στείλει στρατιώτες στην Ευρώπη, είχαν πληρώσει με υψηλά ποσά σε αίμα, ήθελαν να ανταμειφθούν με την ελευθερία τους. Στην Αμερική, οι έγχρωμοι πίεζαν για ισότητα. Καθώς οι άνδρες ήταν στον πόλεμο, οι γυναίκες στην πατρίδα έπρεπε να αναλάβουν άλλους ρόλους. Οι φεμινίστριες πίεζαν επίσης για ίσα δικαιώματα με νέα αυτοπεποίθηση.

Όλες αυτές οι ελπίδες κατευθύνονταν στο Παρίσι. Στις 18 Ιανουαρίου 1919 ξεκίνησε η μεγάλη ειρηνευτική διάσκεψη. Όταν ο Πρόεδρος Ουίλσον έφτασε στη Γαλλική πρωτεύουσα, έγινε δεκτός με ενθουσιασμό στους δρόμους του Παρισιού. Ο Ουίλσον ήθελε να δημιουργήσει την Κοινωνία των Εθνών, έναν νέο μηχανισμό για την αιώνια ειρήνη. Τα κινήματα απελευθέρωσης και χειραφέτησης έστειλαν αντιπροσωπείες. Ο κόσμος είχε τη μεγάλη του ευκαιρία στις αρχές του 1919.

Ο Σουηδός συγγραφέας Περ Ολαφ Ενκβιστ, έγραψε για τότε μια φράση, ιδιαίτερα σημαντική: «Αν όλα είχαν αρχίσει τόσο καλά, πώς μπόρεσαν να τελειώσουν τόσο άσχημα;».

100 χρόνια αργότερα - φόβος αντί για ελπίδα

Το πρώτο σημαντικό αποτέλεσμα της Διάσκεψης των Παρισίων ήταν η Συνθήκη των Βερσαλλιών, η οποία υπεγράφη στις 28 Ιουνίου 1919. Η γερμανική αντιπροσωπεία την υπέγραψε απρόθυμα, καθώς οι όροι της συνθήκης καθιστούσαν τη ζωή δύσκολη για τη νεαρή γερμανική δημοκρατία, οικονομικά, αλλά πρωτίστως ψυχολογικά. Πολλοί Γερμανοί αισθάνθηκαν ταπεινωμένοι. Από τις Βερσαλλίες, άνοιξε ένας δρόμος για την εμφάνιση του Χίτλερ, αλλά φυσικά δεν ήταν ο μόνος.

Το Αμερικανικό Κογκρέσο δεν επικύρωσε τη συνθήκη, οι ΗΠΑ δεν προσχώρησαν στην Κοινωνία των Εθνών. Η Ευρώπη απομακρύνθηκε σε μεγάλο βαθμό από τις δικές της δυνατότητες. Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '30, πολλές δημοκρατίες είχαν μετατραπεί σε αυταρχικά κράτη. Ούτε η χειραφέτηση για τους μαύρους Αμερικανούς, ούτε η ελευθερία για τις αποικίες.

Οι ελπίδες των Αράβων για ένα μεγάλο κράτος δεν καρποφόρησαν. Οι Βρετανοί και οι Γάλλοι διαίρεσαν τη Μέση Ανατολή σε ζώνες επιρροής, με συνέπειες που βλέπουμε μέχρι σήμερα.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι δεν γνώριζαν το μέλλον την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 1919. Θρηνούσαν τους νεκρούς, πεινούσαν, αντιμετώπιζαν την ισπανική γρίπη, ίσως να πίστευαν ότι κάτι θα μπορούσε να βελτιωθεί. Οι Γερμανοί ήλπιζαν για μια «Ουίλσονική ειρήνη», όπως έλεγαν εκείνη την εποχή, μια έντιμη ειρήνη, αλλά η πολιτική Ουίλσον απογοήτευσε πολλούς (όπως και του Ομπάμα υπό άλλες συνθήκες επίσης).

Εκατό χρόνια αργότερα, ζούμε ακόμα σε έναν κόσμο που επηρεάζεται έντονα από τη Συνθήκη των Βερσαλλιών και τα άλλα συνέδρια μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Εξαγγέλθηκαν πολλά εκείνη τη στιγμή, αλλά ίσως γι' αυτό υπήρξαν λιγότερες ελπίδες ότι κάτι θα βελτιωθεί και περισσότεροι φόβοι ότι τα πράγματα θα επιδεινωθούν.

Άρα, οι πολιτικές μας επιθυμίες για το Νέο Έτος - παρά τις πολλές διαφορές από τότε μέχρι σήμερα, πηγάζουν ακόμη από τις συνέπειες του 1919 και μετά.

Πρώτον, οι νέες δημοκρατίες χρειάζονται βοήθεια, χρειάζονται καθοδήγηση. Στην Ευρώπη, αυτό δεν είναι πλέον θέμα για τους Αμερικανούς, αλλά για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ΕΕ ανέλαβε αυτό το καθήκον έναντι της Πολωνίας ή της Ουγγαρίας, αλλά όχι αποφασιστικά. Αυτό πρέπει να αλλάξει.

Δεύτερον, το φλερτ με αυταρχικές σκέψεις είναι επικίνδυνο. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι ένα αυταρχικό σύστημα, σύμφωνα με την εμπειρία της ιστορίας, έχει μια πολύ μεγαλύτερη συγγένεια με τον πόλεμο, ειδικά με έναν μεγάλο πόλεμο, από μια φιλελεύθερη δημοκρατία.

Τρίτον, η Αμερική είναι απαραίτητη. Το 1919, ίσως, υπήρχε η ευκαιρία να δημιουργηθεί μια μεγάλη Δύση, με τη Γερμανία, με τις άλλες νέες δημοκρατίες, υπό αμερικανική ηγεσία. Η ιστορία θα ήταν διαφορετική. Στους καιρούς μας, η Δύση δέχεται έντονη πρόκληση από τα αυταρχικά καθεστώτα. Η Δύση χρειάζεται ενότητα και ισχυρή Ευρώπη που ενδιαφέρεται για την Ευρώπη για να επιβιώσει.

Εάν οι επιθυμίες αυτές εκπληρωθούν, αυτό που άρχισε καλά θα καταλήξει καλά. Με αυτό το σκεπτικό, σας ευχόμαστε ένα ευτυχισμένο νέο έτος, ένα υπέροχο 2019.

Πηγή: Der Spiegel, ΑΜΠΕ

Οι αποδόσεις των μετοχών του FTSE 25 το 2018.....

Μετοχή	Απόδοση %
ΑΔΜΗΕ	-20,30%
ΑΛΦΑ	-38,44%
ΑΡΑΙΓ	-10,55%
ΒΙΟ	-21,48%
ΓΕΚΤΕΡΝΑ	8,35%
ΓΡΙΒ	-9,13%
ΔΕΗ	-33,64%
ΕΕΕ	-0,51%
Ελλάκτωρ	-23,21%
ΕΛΠΕ	-3,02%
ΕΤΕ	-65,52%
ΕΥΡΩΒ	-36,47%
ΕΧΑΕ	-27,34%
ΛΑΜΔΑ	-17,39%
ΜΟΗ	11,82%
ΜΠΕΛΑ	-14,63%
ΜΥΤΙΛ	-20,24%
ΟΛΠ	-5,42%
ΟΠΑΠ	-27,67%
ΟΤΕ	-17,22%
ΠΕΙΡ	-72,64%
ΣΑΡ	10,36%
ΤΙΤΚ	-15,37%
ΤΕΝΕΡΓ	32,65%
Fourlis	-27,42%
ΓΔ	-23,56%
FTSE 25	-29,52%
Τραπεζικός Δείκτης	-49,82%